

[Indenrigsministeren]

værnepligtige er B-skattepligtige af løn og hjemsendelsespenge, men ikke af kostpenge og beklædningsgodtgørelse. Man må også tage i betragtning, at de civile værnepligtige modtager huslejegodtgørelse på udstationsringsstedet, medmindre dette undtagelsesvis kan stille værelse til rådighed på selve institutionen.

Med hensyn til de øvrige tjenestevilkår har de civile værnepligtige samme vilkår, som gælder for forsvarrets og civilforsvarrets værnepligtige med de modifikationer, der følger af de forskellige tjenesteforhold. Reglerne om disciplinarmidler efter tjenestehjemsendelse og fornyet indkaldelse svarer til de regler, der gælder for de øvrige værnepligtige, og på samme måde gælder bestemmelserne om fribefordring, tjenestefrihed, arbejdsformidling og erhvervsorientering.

De samarbejdsregler, der gælder for civil værnepligt, er udarbejdet med forsvarrets og civilforsvarrets samarbejdsordninger som forbillede.

Endelig kan jeg oplyse, at velfærdsforanstaltningerne ved skolen og lejrerne for de civile værnepligtige stort set svarer til de tilsvarende ordninger i forsaret, og der gælder de samme regler for alle værnepligtige med hensyn til socialrådgivning og hjælp efter bistandsloven under tjenesten og med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelse efter tjenesten.

Man vil forstå af det, jeg har sagt, at det er min opfattelse, at der allerede i dag i videst mulig udstrækning er gennemført den ligestilling mellem de civile og de militære værnepligtige, som beslutningsforslaget omtaler, og der er ikke påvist noget behov for at ændre den løn- og tjenestetidsmæssige balance, der eksisterer imellem de to værnepligtsformer.

Preben Steen Nielsen (S):

Retsforbundet og socialdemokratiet er begge politiske partier repræsenteret i folketinget. Når man ikke umiddelbart kan drage en sammenligning mellem disse to partier, skyldes det, at der kvantitativt er stor forskel på de to partiets repræsentation i tinget. Jeg skal ikke komme ind på de kvalitative betragtninger af hensyn til forhandlinger andetsteds i huset.

Det samme gør sig gældende, når man skal betragte civile værnepligtige kontra militære værnepligtige. Det er ikke så enkelt, at man bare kan tage den samlede tjenestetids længde eller for den sags skyld bruttoafløningen. Tjenestetiden er ud fra synspunkter om at skabe så meget ligestilling som muligt afpasset således, at den er 9 måneder i den ene situation og 11 i den anden, fordi indholdet i de to situationer er vidt forskelligt, og tilsvarende gør sig også gældende på lønområdet, således som indenrigsministeren har været inde på.

Der er ikke, siden denne afbalancering mellem de to former for værnepligt fandt sted, sket nogen ændringer, som skulle nødvendiggøre, at spørgsmålet bliver taget op igen, og der er ikke i retsforbundets begrundelse for forslaget til folketingsbeslutning antydnet nogen ny situation i denne sag. Derfor indtager vi den samme holdning som tidligere til dette beslutningsforslag.

Mette Madsen (V):

Indenrigsministeren har netop gjort rede for den baggrund, der var for den politiske beslutning, der i sin tid blev truffet om, at man skulle opretholde forskel både i tjenestetid og aflønning af henholdsvis militære og civile værnepligtige. Med henvisning til ministerens redegørelse kan også venstre afvise forslaget.

Keld Andersen (KF):

Som det allerede er sagt flere gange, er der her tale om genfremsættelse af et forslag, der blev behandlet i 1977-78, og jeg skal derfor henvise til, hvad det konservative folkepartis ordfører dengang sagde. Det fremgår af folketingets forhandlinger 1977-78, sp. 1634. Der er intet ændret i situationen. Det konservative folkeparti er fortsat ikke tilhænger af dette forslag og må afvise det.

Arentoft (FP):

Som flere ordførere har sagt, er der intet nyt under solen i dette forslag, og jeg kunne sådan set indskrænke mig til at henvise til Folketingstidende 1977-78 for den 9. november 1977, sp. 1636 og 1637.

I øvrigt har indenrigsministeren klart ridset det hele op.